

ת"פ 19/11/69111 - מדינת ישראל נגד זיאד עביד (עציר) תושבי
איו"ש

בית משפט השלום באשקלון

20 פברואר 2020

ת"פ 19-11-69111 מדינת ישראל נ'י
אביד(עציר)

לפני כבוד השופט הבכיר חיים נחמיאס

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

זיאד עביד (עציר) תושבי איו"ש

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד הילה דרימר - י-air

ב"כ הנאשם עו"ד ליאור רון

מתרגמן לשפה הערבית מ' ג'ימי סולימאן

החלטה

כמפורט.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תש"פ, 02/02/2020 במעמד הנוכחים.

חיים נחמיאס, שופט בכיר

ההחלטה

כתב האישום המתוקן מתקיים ומסומן ת/א-ג.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ניתנה והודעה היום ז' שבט תש"פ, 02/02/2020 במעמד הנוכחים.

חימנס נחמייס, שופט בכיר

הכרעת דין

מרשיע הנאשם ב-2 העבירות שבכתב האישום המתוון.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תש"פ, 02/02/2020 במעמד הנוכחים.

חימנס נחמייס, שופט בכיר

החלטה

הסדר הטיעון מתתקבל ומסומן ת/2א-ב.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תש"פ, 02/02/2020 במעמד הנוכחים.

ההחלטה

הרשעות קודמות מתתקבלות ומסומנות ת/3.

פסה"ד נשוא המאסר על תנאי מתתקבל ומסומן ת/4.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תש"פ, 02/02/2020 במעמד הנוכחים.

חימנס נחמייס, שופט בכיר

עמוד 2

© verdicts.co.il - פסקין דין

החלטה

תצהיר נפגע עבירה מתකבל ומסומן ת/5-א-ב.

התמונה מתකבלת ומסומנת ת/6.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תש"פ, 02/02/2020 במעמד הנוכחים.

חיים נחמיאס, שופט בכיר

ההחלטה

התמיהבות מתකבלת ומסומנת ת/7.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תש"פ, 02/02/2020 במעמד הנוכחים.

חיים נחמיאס, שופט בכיר

גזר דין

שקלתי את טענותיהם של ב"כ המלומדים של הצדדים, חזורי ועינמי בכתב האישום המתוין, בהסדר הטיעון וכל החומר שהוגש לי. האמת כאב ליבי על המנוחה שלא הכרתי אותה, תמנונתה ת/6 נחזית بعد עצמה, ילדה קטנה, פחות משנה, מחיצת, כל חייה היו עוד בפניה והם נגדעו על לא עוויל בכפה. אני יושב בדיון כ-30 שנה זה אחד המקרים הקשה אם לא הקשה בהם שאני נדרש לגזר את דינו של הנאשם.

מבחינת העבירות בהן מדובר, ישנה עבירה לא רגעית, לא חד פעמית, שנמשכה כ-4 חודשים עת הנאשם תושב הרשות הפלסטינאית נכנס לשטח מדינת ישראל שלא כחוק ושהה בה כ-4 חודשים יחד עם אמה של המנוחה, במובן זה לכואורה אין חולק על כך שאימה של המנוחה נתנה את ידה לשהייתו הבלתי חוקית של הנאשם בשטח מדינת ישראל שלא כדין כ-4 חודשים.

הנה כי כן מדובר בעבירה לא של כניסה חד פעמי אלא כניסה לתקופה של 4 חודשים שעה שתלו ועומד נגד הנאשם עונש מאסר על תנאי של שלושה חודשים בר הפעלה לאחר שבמשפטו הקודם הוטלו עליו 7 ימי מאסר בפועל מיום

מעצרו, דבר שלא הרתינו מלהזכיר, גם התחייבות כספית על סך 1,000 ₪ לא הרתיעה את הנאשם. אמר לי השגgor שזו הייתה אהבה בין הצדדים וכנראה שכך לפני הדברים אם אמה של המנוחה התרה לנאשם, שווה בלתי חוקי לשחות בביתה 4 חודשים, אכן כנראה כך היה מצב הדברים. לא זאת אף זו, היא כנראה סמוכה עליו עד מאוד שעה שהותירה אותה עמו בביתה ויצאה מן הבית.

על פי תיקון 113 לחוק, ראשית לכל על ביהם"ש לשקל האם מדובר באירוע אחד או באירועים נפרדים, אין ספק בעיני מה מדובר ב-2 עבירות נפרדות, אין שום קשר ביניהן. אמן העבירה של גרים מנות ברשנות בוצעה שעה שהנאשם שהה בישראל שלא חוק אבל לא היה זהו קשור, 4 חודשים שהה שלא חוק ולא עבר עבירה של גרים מנות ברשנות. لكن מבחינה תיאורית רעונית ראוי היה לגזר על הנאשם עונשים נפרדים בגין כל עבירה. לא עשה כן לאור העובדה שהציגו בפני ב"כ של הצדדים, גם בהתחשב בעובדה שאין ספק שבלי להפחית מחומרתה של שהיא לישראל שלא חוק, העבירה הקשורה היא העבירה של גרים מנות ברשנות.

מבחינת הערכים המוגנים, נכון שלעבירה של שהיא בלתי חוקית יש ערכים מוגנים ידועים, ואולם במקרה בפנינו הערך המוגן העلى שנפגע בפרשיות דברים זו הוא ערך החיים, התוצאה הקשה והטרגית של מות המנוחה, ילדה קטנה. בעניין זה ביהם"ש העליון כבר לפני עשרות שנים, גם בתיקים אזרחיים, עמד על ערך חי האדם, שהם הנכס החדש ביותר, ע"א 461/62 ולאחר מכן בתיק רע"א 5587/97, מבון גם באות תיקים פליליים שהדברים היו רלוונטיים מבחינת הערך המוגן, כך למשל בדי השופט מישאל חסין שתמיד דבריו חרוטים כבסלע בתע"פ 1742/91 שנטיבותיו שונות לחולוין מההמקרה בפנינו, אך ערך האדם נפגע גם שם קשות ואונשות, הזכיר לנו השופט חסין עליו השלום שככל הואועלם לעצמו, אחד ייחיד ומיעוד, אין אדם כאדם, מי שהוא והוא שלא לא ישוב, הפנה גם לדברי הרמב"ם שנברא אדם ייחידי בעולם מלבד נפש אחת מהעולם כאילו איבד עולם מלא, כל אחד ואחד יכול לומר בשבלי נברא העולם.

בבואי לשווות לנגד עיני את מתחם הענישה, בוגע לעבירה שהייה בלתי חוקית לא האריך לגביה את הדיבור שכן כאמור הדברים ידועים ובמקרה שבפנינו כמעט בהחלטי חינוכי, אכן הענישה היא יחסית לא מחמירה מבחינת רכיב המאסר בפועל, עונש כולל של שנה, שיוציאו לנגד עיני את הלכת אלהרוש, רע"פ 6377/69 וכן פסיקה מאוחרת יותר שיצאה מלפני בית משפט השונים, מבחינה זו אכן הענישה אינה מחמורה ונראתה לי שבדר"כ גוזרים על נאים חדש מסר, 31 ימים ומאסר מותנה בדר"כ אף מופעל בחופף.

קשה הרבה יותר מלאכת גזירת הדין בתיק של גרים מנות ברשנות. לעניין זה לא רק שהערך המוגן היקר ביותר נפגע ואבד לו לעולם, אלא יש עניין עתידי חינוכי, הרתעתו ממשמעו להגביר את חובת הזהירות גם כנגד אנשים רשלניים, שלא הייתה להם כוונת מכoon לגרום למות חיליה אך ברשנות הביאו לתוצאה זו. עבירות גרים מנות הן עבירות שביכולן נפגע הערך המוגן החשוב ביותר, ערך החיים, אך מבון בגזירת גזר הדין צריך לבדוק תמיד באיזו עבירה אכן מדברם, במיוחד לאור תיקון החקיקה המשמעותי שנעשה לאחרונה. בפנינו מדובר בעבירה מהדרגה הנמוך ביותר של גרים מנות ברשנות, וצדוק השגgor בטיעונו שגם לגביה צריך לבדוק תמיד את מידת הרשנות, יש שהרשנות היא פושעת, יש שהיא גבואה, יש בינוינה ויש נזוכה. במקרה דנן רשלנותו של הנאשם הייתה כעולה מסעיפים 2-3 לעובדות כתוב אישום מותוקן שהוא השאיר את המנוחה לבדה כשהיא שוכבת לבדה על גבי הספה בסלון, יצא מהסלון ונכנס לחדר

אחר על מנת להביא טיפול למנוחה, בעוד הנאשם נמצא בחדר האח'r באופן שאין ידוע במדויק למאשינה, נפלה המנוחה מהספה אל הרצפה ונחבלת באופן קשה בראשה. נראה לי שבמובן זה אין ספק שהתרשל הנאשם, שהותיר את המנוחה שוכבת לבדה על גבי הספה וצריך היה לצפות את האפשרות הרעה מכל שהニア טיפול מן הספה ארצתה גם כשהוא יצא לזמן קצר ביותר אך לחדר אחר להביא טיפול. כוונתו הייתה טובה, אך מעשייה לא הייתה רצוי. מעשה שטן שבעזם כה קצר נפלת המנוחה ונחבלת באופן קשה בראשה. כעולה מההמשך כתוב האישום הנאשם הרי את המנוחה מהרצתה וכשהבחן כי היא במצבה נשימתי, עיניה מגולגולות כלפי מעלה והיא מפרכסת, יצא מהבית כשזהו מחזק בידיים במנוחה ללא הכרה, ללא נשימה, וביקש עזרה מאחד השכנים. השכן ביצע החיה במנוחה עד לגעת כוחות ההצלחה למקום אשר המשיכו לבצע בה פעולות החיה ופינו אותה לביה"ח כשהיא מחוסרת הכרה ומונשמת, בביה"ח נמצא כי כתוצאה מהARIOU המתועד לעיל נגרם שבר בגולגולת המנוחה המתמשך מהעצם הקודקודית לעורפית, דימום תחת הקרום הקשה ובצקת מוחית. בתאריך 23.10.19 המנוחה נפטרת לביה"ח כתוצאה מהחבלת האמורה. רשלנותו של הנאשם מותאמת בסעיף 6 לעובדות כתוב האישום, שבויותו אחראי לשלומה ובריאותה של המנוחה, שאימה יצאה מהבית והשירה את המנוחה בהשגת הנאשם, הפר את חובותיו שלא השיג כראוי על המנוחה, שעקב מחדלו זה גרם ברשלנות למוותה של המנוחה.

שיעורתי לנגד עיני את טענות הסגנור המלמד לגבי אותן הנסיבות של פרקליט המדינה לגבי מדיניות העמדה לדין וענישה של הורים וקרובי משפחה בגין גרים מות בירושנותם, הנסיבות 2.26 והנסיבות 2.37 לגבי העמדה לדין בעבירות של גרים מות. במקרה דין לא העמידו לדין את אימה של המנוחה, העמידו אך ורק את הנאשם לדין כאמור בגין 2 העבירות בגנים אני אמור לגזר עתה את דין.

לGBT עבירה זו של גרים מות בירושנות ניתן למצוא מועד רחב של פסיקה, כМОון כל מקרה ונסיבותיו, כך למשל נהג אוטובוס שהמשיך בנסיעה כאשר שרוך מעילו של המנוח,ILD בן 5, נתפס בדלת הסגורה, דבר שהוביל למותו בתיק רע"פ 6351/08. מקרה של נהג הסעות שהותיר ילדה בת 6 בירושנות ברכבת הנטענות נותרה ברכב הנועל ונמצאה לאחר מס' שעות ללא רוח חיים, רע"פ 8058/03. נהג הסעות אחר שהותיר פועטה בת 3 ברכב בתיק רע"פ מחוזי מרכז 3553-05-13. מקרה שומרה שהסעה ברכבה תלמידות בנות 9, חלקן לא היו חגורות, ובמהלך הנסעה אירעה תאונה שגרמה למותה של אחת הבנות, רע"פ מחוזי ירושלים 9005/04. גנטה שאספה את אחד הילדים בדרכו לג' והותירה אותו ברכב, ת"פ ירושלים 10-11-9808. סגן ראש ישיבה שארגן טויל לידי ישיבה שנכנסו לבריכה כשהמנוחה הייתה שם בן 13 טבע, ת"פ נצרת 13-09-444. מציל בבריכה שלא שם את ליבו ולא הבחן במנוחה כבת 4 ו-4 חודשים שטבעה בבריכה, ת"פ שלום רاسل"ץ 01/2569.

הנה כי אין סבור כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גרים מות בירושנות יכול שינוי בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירצו בעבודות שירות לבון 12 חודשים מאסר בפועל.

באשר לניסיונות הקשורים ביצוע העבירה, לגבי עבירת השב"ח ראיינו שאלמלא שיתוף הפעולה של אימה של המנוחה הנאשם לא יוכל היה לשחות בביתה 4 חודשים שלא כחוק בכניסתו לשטח מדינת ישראל. לגבי המנוחה אין לי ספק שהוא הגיע רגשות עזים כלפיו למורת שלא הייתה ביתו הביוולוגית, משהתגורר בבית 4 חודשים התייחס אליה כראוי, וכשל במקרה דין כישלון רשלני קשה ומיותר, אבל זה לא מקרה שהוא אמר לאימה של המנוחה תשאירו לי את התינוקת וצאי לבלוט. הסגנור התאים את הדברים במדויק, היוזמה באה מצד האם למורות שהמנוחה כך שמעט, לא

היתה בכו הבריאות יומיים לפני כן האם לקחה אותה לחדר מין בביה'ר ברזילאי.

הנאשם התרשל לרגע קטן אך היה זה מספיק כדי להביא לתוצאה קשה כפי שתיארתי מיד יצא וביקש עזרה מאחד השכנים. לרובית הצער הפגעה הייתה קשה שככל הניסיונות להציל את המנוח לא צלחו והוא מצאה את מותה כעבור כמה ימים.

מבחן העבירה של שהיה בלתי חוקית לחובת הנאשם מסר על תנאי בר הפעלה של שלושה חודשים, כמובן שאין כל סיבה בעולם שלא להפעילו. למעשה מונח בפני הסדר טיעון לגבי מרבית הרכיבים יכולתי לעשות מלאכת קללה ולאמצ את הסדר טיעון וככדו, אולם כדי בימ"ש איננו כבול להסדר טיעון ועלוי להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכמה זו או אחרת.

אודה ולא אבוש, התלבטתי עד מאד, לגבי העבירה של גרים מוות ברשנות והיחס בין להבינה לעבירה האחרת. אני סומר על שיקול דעתם של ב"כ הצדדים שהביאו את כל השיקולים הרואים, ורק בשל כך לא אחמיר עם הנאשם מעבר להסדר הטיעון אלא בדוק, גם אני חייב להעניק משקל בכורה לעבירה של גרים מוות, ולכן למורת התוצאה תהיה אותה תוצאה אני מחליט לגוזר על הנאשם בנפרד עונשים על כל עבירה וUBEIRA, אך באופן שהמסר הכללי ייחידי לא יחמיר עמו אפילו לא ליום אחד נוספת.

בגין העבירה של גרים מוות ברשנות, אני גוזר על הנאשם העונשים הבאים:

1. 6 חודשים מסר בפועל.
2. 12 חודשים מסר על תנאי במשך 3 שנים מיום שחררו מהמסר ששוב לא עבר עבירה כלשהיא של גרים מוות ברשנות.

בגין העבירה של שהיה בלתי חוקית בישראל, אני גוזר על הנאשם העונשים הבאים:

1. 45 ימי מסר בפועל.
2. מפעיל המסר על תנאי של שלושה חודשים התלו' ועומד נגד הנאשם בת"פ 595260-08-19 של בימ"ש זה מיום 01.09.19.
3. 6 חודשים מסר על תנאי במשך 3 שנים מיום שחררו מהמסר ששוב לא עבר עבירה כלשהיא בנגד חוק הכניסה לישראל.

.4. מפעיל את התחייבות על סך 1,000 ₪ שהוטלה על הנאשם בת"פ 595260-08-19 של ביום"ש זה מיום 19.09.2001. במידה וההתחייבות לא תשלם עד לתאריך 01.03.2000 יאשר תחתיה ל-10 ימים נוספים במצטבר לעונש המאסר הכללי שהוטל על הנאשם בתיק זה.

בנסיבות העניין וركן לאור הסדר הטיעון הכללי שהוטל על הנאשם, אני מורה שעונש המאסר בפועל של 45 יום שהוטל על הנאשם בגין עבירות השב"ח, ירוצה בחופף לעונש המאסר של 3 חודשים שהופעל, ושניהם כאמור בחופף ירוצו גם בחופף לעונש המאסר של 6 חודשים שהוטל על הנאשם בגין העבירה של גרים מתוות ברשלנות. דהיינו על הנאשם יהיה לרצות בתיק זה עונש מאסר כולל כפי שהוסכם בהסדר של 6 חודשים מאסר בפועל, שמנינים מיום מעצרו 21.10.19.

באשר לרכיב הכספי, ככל ראו לעשות שימוש ברכיב זה בנסיבות ובצורה מושכלת, לגבי עבירות השב"ח אני לא סבור שרכיב זה משמעותי כאן, כפי שציינתי אני רואה את העבירה המשמעותית בפרשיות דברים זו בעבירה של גרים מתוות ברשלנות. ביחס שבין קנס לפיצוי, אני סבור שבדרך"כ ראוי להעניק מעמד בכורה לפיצוי על פניו הקנס, הקנס הולך לאוצר המדינה, הפיצוי לנפגע העבירה. כדיוע כבר נפסק ב biome"ש העליון שאדם ניזוק כולל גם נפגע שני, ע"פ 1076/15, פסק דיןזה הזכור לטוב של השופט ברק ארץ, בעניין זה עלי להכריע בין בקשה המأشימה לחיב את הנאשם בפיצויים לטבות אימה של המנוחה בין עמדת הסגור שմבקש להימנע מכך בנסיבות העניין. לשאלת הפיצוי בפלילים יש מספר תלויות כפי שעמד על כך biome"ש העליון בין היתר ע"פ 8745/08, בין היתר מתן סעד לנפגע עבירה בטוח זמינים קצר מבל"י שיאlez להמתן לסיום ההליכים האזרחיים בעניינו, מניעת מגש חדש עם העברי שפגע בו במסגרת של הליך אזרחי נוסף, הכרה חברותית בסבלו של הנפגע, העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי חלק מהמגמה לשלו בהליך הפלילי ולהכיר בזכותו במסגרת הליך זה ואף יסוד של הטהרות לעברי עצמו וחיויבו בפיצוי לטבות הנפגע עשוי לתרום לשיקומו, ע"פ 7895/04, רע"פ 9727/05, ע"פ 6452/09. זכור לי היבט פסק דין המונפק של biome"ש המחודי בתיק פ"ח 15-12-21274 ארכ שם היה מדובר בפיצוי מטלון ונפגע בעבירות מין. לאחרונה ממש בחודש האחרון יצא פס"ד חשוב מאוד לפניי מלפני biome"ש העליון בתיק ע"פ 7186/19, שם פסקו שלושה שופטים biome"ש העליון בראשות הנשיאה אסתר חיוט לגבי דרך חישוב פיצוי במסגרת הליך הפלילי ביחס להליך פיצוי במסגרת דיני הנזקן שנבדלים בדרך חישובם ובגובה הפיצוי המרבי, שההלך הפלילי יחושו הפיצויים על דרך האומדן ופיצוי זה הינו עזרה ראשונה לנפגע עבירה בתום ההടינים בפלילים. שום פיצוי שבעולם לא יפיצה איש, גם לא את אמה של המנוחה על מות המנוחה. ואולם במקרה דנן חיללה וחס שאנקוב סכום פיצוי על דרך האומדן שעלול לפגוע בכבודה של המנוחה. אני מקבלת את טענת הסגור המלומד זהה לא המקום לחיב את הנאשם לשלם לאיימה של המנוחה אדם שניזוק פיצויים בפלילים, ואם תמצא לנוconn עומדת לה הזכות והאפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחותית נגד הנאשם, ובימ"ש ישקול את כל הטענות והשיקולים ויכריע בתביעה שכזו קרואו ולא דרך שיקול דעת נמנעת מלחיב את הנאשם לשלם לאיימה של המיויחדות של המקרה שבפני, لكن לא כלאחר יד מtower שיקול דעת נמנעת מלחיב את הנאשם לשלם לאיימה של המתלוונת פיצויים בהליך הפלילי, שמלילא מוגבל וכפי שציינתי שום פיצוי לא יפיצה אותה, גם לא הפיצוי המקסימלי שאני רשאי לפ███ במשפט פלילי, וכפי שקבעי לאחרונה כאמור בפסקת biome"ש העליון, יש תמיד לשקל את הדברים בדעת וshall והיגיון בריא.

בשול' הדברים, אני מביע את השתתפותי בצער איימה של המנוחה על מות ביתה היקרה, שלא תדע עוד צער, מנוחה ממשים.

זכות ערעור תוך 45 ימים לביון"ש המוחזק בבאר שבע.

עוד בשולי הדברים ומעבר לצורך אני משבח את ב"כ המלומדים שהשכלו בחוכמתם לסייע לך זה הצורך חכמה ונבונה מכל מבחינה שהיא, וערך את האיזון הראוי בין כל השיקולים.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תש"פ, 02/02/2020 במעמד הנוכחים.

חיים נחמיאס, שופט בכיר

החלטה

בנסיבות העניין מתיתרות ומボטלות ישיבות ההוכחות שנקבעו בתיק זה לתאריכים - 18,16,12,11,04,05,12,16,18 ו-19 לחודש פברואר 2020 יש להורות על ביטול זימונם של כל עדי הtribuna שזומנו לכל אחת מהישיבות.

בשל קוצר הזמן ב"כ המשימה ידאגו באופן אישי להודיע מידית טלפונית לכל עדי הtribuna שזומנו על ביטול זימונם.

המציאות תבטל זימונו של הנאשם באמצעות ליווי יחידת נחשות.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תש"פ, 02/02/2020 במעמד הנוכחים.

חיים נחמיאס, שופט בכיר

ההחלטה

כפי שנמסר לי בזמןנו, ביום"ש שלום CAN במוותב המעצרים הורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק זה. עירר שהוגש ע"י הנאשם באמצעות הסגנoria הצבאית התקבל במובן זה שנקבע שישחרר ממעצרו ביום 21.02.20. מאוחר ובינתיים הסטיים משפטו ונגזר דין, ברור שהוא-Amor לרצות את עונש המאסר שנגזר עליו בתיק זה. מילא אין עוד מקום לשחרר את הנאשם ממעצרו בתיק זה ביום 21.02.20, הוא עתה אסיר. בנסיבות העניין ולביקשת הסגנoria, אם ובמידה והופקד פיקדון על פי החלטת השחרור העתידית, יש להחזיר הפיקדון למפקדיו וכן לבטל את הערבויות.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תש"פ, 02/02/2020 במעמד הנוכחים.

חיים נחמייס, שופט בכיר

הוקלד על ידי עלה גאגיא